

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους [δ'] Ἀμαζόνας,
 εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
 ὑμᾶς. διδαχθεῖς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. 290
- Χο. κληδοῦχον Ἦρας φασὶ δωμαίων ποτὲ
 Ἴὼ γενέσθαι τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
- Βα. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. 293
- Χο. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μειχθῆναι βροτῶ;
 295
- Βα. κάκρυπτά γ' Ἦρας ταῦτα τὰμπαλάγματ' ἦν. 296
- Χο. πῶς οὖν τελευτᾶ βασιλέων νείκη τάδε;
 298
- Βα. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.
- Χο. οὐκ οὖν πελάζει Ζεὺς ἔτ' εὐκραίρω βοῖ;
 300
- Βα. φασίν, πρέποντα βουθόρω ταύρω δέμας.
- Χο. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
 Βα. τὸν πάνθ' ὀρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῖ.
- Χο. ποῖον πανόπτῃν οἰοβουκόλον λέγεις;
 Βα. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν. 305
- Χο. τί οὖν ἔτευξ' ἔτ' ἄλλο δυσπότημω βοῖ;
 Βα. βοηλάτῃν μύωπα κινητήριον.
- Χο. οἴστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
 Βα. τῆ γάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶ δρόμω.